

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezéd ügyében legyen. A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

Szent István királyunk napján, Olivoson... – avagy a „Szolidaritás lángja” –

Buenos Aires. Olivos. 2013. augusztus 20. Kedd. 20 óra.

Vihar előtti dunsztos levegő. Csend. A Kolomp együttes rendszeres ún. „klinikája”, vagyis a tánclepek csiszolásának napja, a szombat délutáni tánc tanulás szükséges kiegészítője. Méregfekete felhők még sötétebbre váltják át az estét. Próbaruha, népzene, párás ablakok, a munka hangulata. Egyszerűség. Hideg van.

21 óra. Már szemerkél az eső. Érkezők a barátaink. Nagy esőkabátok, sapkák-sálak, esernyők. Padokat helyezünk el, és még jó fél óráig önfeledten tart a tánc. Zenészeink (Cefre zenekar) hangolnak. Mindjárt élő muzsikára megy a rituális hangulatú széki tánc. Menyindörög. Szél támad. Odakinn félelmetesen táncol az óriási fenyőfánk.

21.45 óra. Szakad az eső. Leáll a muzsika, összenézünk. Szent Istvánról olvasunk fel. Leoltjuk a villanyt. Gyertyát gyújtunk teljes csendben. Az egész világon magyar lángok-tűzek gyúlnak! **Ma van a magyar szolidaritás lángja, az összetartás napja!**

Csapkodnak a villámok! A kis lángok enyhe fényecskét öntenek a meghatódott arcokra. A táncoló fenyőnk

most viszont furcsa árnyékot vetít a villámok fénye alatt. Himnuszunkat énekkeljük el. Elmagyarázhatatlan pillanat! Nem is kísérem meg. Képzeld el az olvasó! Néhány bensőséges másodperc elhúzódik a csend.

Szép csend. Lazul a feszültség. Sójajunk egyet, elfújuk gyertyáinkat, lágyan. Villany, finom illat: lángos! Frissen sült meleg lángos! Megosztjuk ezt is, italainkat is, beszélgetünk. A Cefrék még húznak egyet. 23 óra. Hazamegyünk.

Mi a recept e hangulathoz? Olvasd el a kelléklistát:

Cserkészház	1 db.
Néptáncos	11 db.
Barát	12 db.
Gyertya	23 db.
Villámlás-menydörgés	tucatnyi
Eső	dézsaszámra
Muzsika-ének-tánc	tetszés szerint
Lángos	65 db. (Kolompok)
Sajtós-hagymás-tejfölös keverék	bőven (Mátyás)
Édesség (túrós pite)	jó nagy (Lenke)
Kedv-hozzáállás	bőven!!!
Jövőre megpróbálhatjuk,	de többen!
	(A Kolomp együttes nevében: ZK)

Havi „HUFImondatt”:

„Nem a személyes megelégedettség kéne okozza a boldogságot, hanem a tisztességes célokhoz kapcsolódó hűség és kitartás.”

Helen Keller

Olvasunk... és gondolkozunk

A tudatunk fenntartása részben (s érthetően) nem más, mint csodás elképzeléseink megtestesítése. Ilyen értelemben a rovatunk tartalma egy szóban s papíron összefoglalt álom! A gyakorlatban észrevesszük azt, hogy az ember átváltozik a legálthatóbb s támadóbb változásokhoz is. Ettől függetlenül szilárdan él benne a múltja, a kedves, megszokott, otthonias légkörök sajátossága. A lakónegyede összes hangját felismeri s a nap különböző órái morajait várja és élvezi. Az esti csend sóhajától a hajnali verebek csiripeléséig. Az utcaseprő jellegzetes mozgása is kedves neki. Nyekereg a szerszámkosara kereke, és a nagy tollseprűjével ütemes muzsikát alkot. A buszjárat, a vonat dudája és az iskolás gyerekek hangocskája jelzik az időt.

Ilyen felismerhető jelei vannak az argentin magyar életünknek is. Átigazodás, szokás, múlt és jelen a jövőnk felé kalauzolnak. Magyarságunk hangjai igen ismerősek! Életünk ütemét szabják meg. Megnyugtatóan - de figyelmeztetően is! Az októberi hangok dallamosan jelentkeznek! Lélekemelő s biztató krónikákat, elmélkedni valót kap az olvasónk, és közeledő eseményekről vehet tudomást. Újságunk hangja már egy szeretett családi hang. Az olvasó életéhez tartozik. Amink van, az biztonságot sugároz. S ha közös dolgaink-ügyeink vannak, azokra még inkább vigyázni kell! Meg kell őriznünk elődeink bölcsességét, fiataljaink derűjét, rendezvényeink fontosságát, a cserkészélet soha el nem fajuló üzenetét, népi hagyományaink felmérhetetlen kincstárát, nyelvünk kódját. Az egymáshoz tartozásunkat!

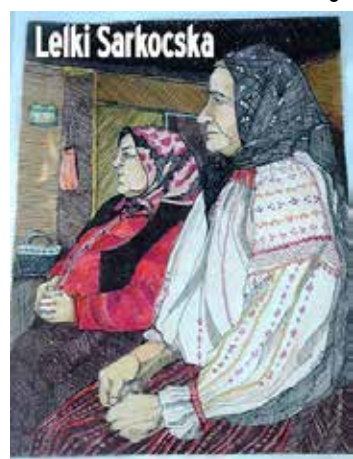
Nyugodt, meggondolt olvasást kívánva, öllelek mindnyájatokat!

Zólyomi Kati

„Választott az, akinek hegyei vannak, akinek csillag-indájú égboltot adott az Úr, hogy alatta őrizze a csendet, patakok ficákolását és mezőin a béke delelő ezüstje úszik, ha lábnyomát harmat-szántású buckák ölelik virággá. Nincs fegyvere. Nyilait, buzogányát a regék szálfákká csutakolták, méneseinek csatákká dübörgő

nyihákolását kolomp-szóva szelidítette a szél, vetni és aratni adatott alázatával konok, szép, meleg-szemű gyermekeket hoz ma a világra, altatgató, ébresztgető énekeiben formálja a napot, hogy örökön áradjon a fény. Ez az a nép, amelyről megfélemedezni látszik az Isten, fellegeiből esővel veri, verejtékében pácolja, hogy inas, só-szitta tenyerében szárnyaszegett madárként melegítse, ha nagyon elfárad és ha nagyon nehéz gondjaival perelni sem merészel, csupán imádkozik. Ilyenkor csikorognak a kopjafák, az ereszaljak, ilyenkor zoltáros szavakban álmodnak hazát, hegyet, nemesebbet és nagyobbat, kevesebb kerülővel, utakkal, lankákkal, mádarhanggal és fiókákkal teli.”

Zas Lóránt: ERDÉLY
(Wass Albertnek)

Cserkészből 2013

november 16.-án, 20.30 órakor a Hungária Nagyteremben

nov.1-ig
Belépőjegy \$40.-
Belépőjegy+vacsora \$135.-

Hungária Egyesület (Omar)
Pje. Juncal 4250 Olivos
Tel.:4799-8437

Információ: 4790-2245
(Retezár Móka, 20 órától)

tűzszivárvány

1956: A Szabadságharc
vidéken és határon túl.

2013:
A Hungária dísztermében:
Október 19-én - 20 órakor.

A Zrínyi Ifjúsági Kör hagyományos 56-os tiszteletadása a Hungáriában

**Az idén október 19-én,
szombat este 20 órakor lesz az előadás!**

Az ötnegyed órás műsor látványos, énekkel és egy eddig még nem érintett témakörrel fogja meglepni a jelenlévőket. A **Tűzszivárvány** című megemlékezés ezért kapta ezt az elnevezést: a **legtisztább forradalom** lángjai messze Budapesttől is felpattogtak a magasba! S akár egy szivárvány, sokárnyalatú szabadságharc-hangulatot írtak a magyar szabadságtörténelem könyvébe!
Ha itt élsz, vagy éppen itt leszel Buenos Airesben, okvetlenül gyere el, légy velünk e napon! Oszd meg velünk ezt az el nem múló s továbbfejlődő hagyományt!

Terv és valóság. Vágy és létrehozás. Rutin és siker. Vajon hol a szétválasztó vonal, mennyire vékony szálak határolják meg ez állapotok összefüggését? Avagy mindig egymásba fonódnak? Mennyire tudjuk szoros kapcsolatban tartani az egyiket a másikkal? Mindenesetre teljesen egyértelmű, hogy az egyik táplálja, szépíti a másikat. Akár a festék a vászont, a madáréneket a reggelt, a tavaszi rügy a kopasz ágat.

Vannak közösségek, amelyekben nagy ihletű s feladatú emberek szinte természetesen teremtenek meg olyan állapotokat, amelyek által a szürke valóság gazdagabb és elviselhetőbb lesz. A kimagasló események persze ritkábban adódnak, és mint a jó fűszert, itt-ott beledobjuk őket életeink kondérjába.

Tavaszi közeledik és a Buenos Aires-i közösség néhány ilyen embere színesebbre ecsetelt lélekkel tért vissza hozzánk Európából. Szép Kárpát-medencei élményeikről értesültünk. Vágyaink ketrecéből csak akkor szabadulunk ki, amikor sikerül őket megvalósítani, és ilyen megvalósításokról meséltünk egymásnak.

A két fő szervező: Demes Sanyi és Lomniczy Mátyás

Velem szembe Demes Sanyi st. ült. Négyen jöttünk össze az ő lakásában, az asztal élén Lomniczy Mátyás cscst.-tel és mellettem Bonapartian Edi st.-tel. Magyarságtápláló, emberápoló kalandjait vizsgáltuk át együtt. Mindhárman együtt voltak s vezették le a tiszai tutajtúrát, s utána Edi még „átvándorolt Erdélybe” is, a mezőségi tánc és zenetáborra (Válaszút). Tehát volt miről meséljenek nekem!

Előre felírtam szavakat, érzéseket és kérdéseket. Nem akartam kifelejteni semmit! Kezdetnek a legösszefoglalóbb utóvéleményük kellett nekem: „Lehet-e egyetlen egy szóval leírni élményeteket?” - Másodpercre sem gondolkodtak! Mindhárman rávágta a választ: „Lehet!” (Sanyi), „Megvalósult álom!” (Mátyás), „Igaz!” (Edi).

Ezután már megállás nélkül tettem fel kérdéseimet. Nem a rideg adatok, hanem a főszereplők szíve és elméje mélyét szándékoztam szó szerint „kiforgatni”! Érdekeltek az elvárások és az izgulások okai! - „Azt vártam, hogy a világ minden részéről jöjjenek el a cserkészek, hogy egy tényleg kimagasló cserkészelmény

része lehessenek, vagyis azt élhessék át, amit már mi átéltünk Argentínában! Azért izgultam, hogy vajon milyen lesz a kapcsolat a helyi magyar cserkészekkel.” (Sanyi).

- „Legnagyobb reményem az volt, hogy ez egy óriási élmény legyen mindenki számára, és az izgulásom azért volt, hogy minden összejön ahhoz, hogy minden stimmeljen, hogy minden lehető legyen, de azért is izgultam, hogy netán az egész ne egy csalódás legyen.” (Mátyás).

- „Sok mindent nem igazán vártam, hanem csupán hagytam, hogy megtörténjen... vagyis hagytam magam meglepni! A tutajtúrával kapcsolatosan igazán azt vártam, hogy egy élvezetes találkozó lesz, és ugyanígy az erdélyi utammal azt vártam, hogy kapcsolatosakat teremthessek a határon túli magyarokkal, ismertethessem azt, ami itt van Dél-Amerikában. Igazán nem féltem semmitől, tényleg: semmitől!” (Edi).

A muzsika soha nem hiányzott: Bonapartian Edi két Lajtaváry testvérrel

*

Tudván előre, hogy a cserkészező mindig a közös szellemet táplálja - hiszen ez az előre megszabott feladat -, most azonban a kivetkőzött egyének személyes, kvázi önző, saját magukat kielégítő helyzet s a legteltesebben átélt pillanatuk izgatta kíváncsiságomat. Emellett érdekelttem a közösségépítő pillanataikról is.

- „Nekem az volt, amikor felmentem az egyik hidra, hogy fényképezek: a már híres kép, amelyen a 12 tutaj látszik egyszerre, az az én képem! Az én „megosztott” művem láthatom teljes egészében! Csoport szempontjából viszont a legjobb s legpozitívabb pillanat az volt, amikor már mindnyájan

12 tutaj úszik a Tiszán, nyári napsütésben...

Tutajevező loccsanása a Tiszán és erdélyi muzsikaszó!

megerkeztünk a végére, s irányítottam a tutajokat, és minden tutaj fogadta a következő beérkezőt... Minden spontán volt, mindenki boldogan kiabált, nagy csoportokban mozogtunk ide-oda. Csatakiáltások, ricsaj és öröm volt! És ez magától adódott így!” (Sanyi).

Akárcsak valódi kalózok...

- „Én be kell valljam, hogy az első másodperctől az utolsóig végig a fellegekben lebegtem! Végig élveztem és végig az élmény csúcspontján voltam! De volt egy bizonyos pillanat, amikor Sanyival egymásra néztünk és egyszerre tudtuk, hogy 'na, látod, ez sikerült!' Ez pedig akkor volt, amikor a 12 tutaj elindult. Elértük azt, amit akartunk. Én mint vezető mindig kihangsúlyozom, hogy bármit szervezel cserkészeledben, azt úgy szervezd, hogy Te is élvezd! Amúgy az, hogy három gyerekemből kettő is ott lehetett a túrán, az számomra öröm, büszkeség és jutalom. Végtelenül örülök annak, hogy nekik egy ekkora élményt nyújthattam!” (Mátyás).

- „Én ezt az utat teljesen önzően gondoltam ki magamnak. Először van az, hogy úgy megyek át a Kárpát-medencébe, hogy nem én szervezek és vállalok. Tehát számomra ez egy személyes igényű út volt. Az elejétől úgy terveztem. Ilyen értelemben én is jutalomnak nevezném: 'megérdemeltem' egy ilyen utat. Másfél éve terveztem. Hozzájött a tutajtúra. Egybefogtam a kettőt. Minden adódott, stoppolva mentem át Erdélybe is.

De volt azért egy célom: menni a Válaszút tánc-zenetáborba (Mezőség), Kallos Zoltán gyűjtő alapítványába, beszélhettem vele Dél-Amerikáról, érdeklődött felőlünk, nagy feltöltő alkalom volt számomra! Ismerkedtem, új hidakat építhettem. Közösség szempontjából, továbbképzésemet hasznosíthatom a környezetemben. Amit én tiszta forrásból kaptam, megosztom! A tutajtúrával kapcsolatosan, nagyon jó volt kísérni azokat, akik ezt szervezték! Tanulságos és élvezetes! Nem éppen egy könnyű cserkész vízitábor volt! Sok kultúra és szemzőg, módszer jött össze, de Sanyi és Mátyás ügyesen kezelték! Egyensúlyt teremtettek.” (Edi).

A hagyományörzés piramisának bázisa a barátság!

Vajon a nagy élmények alatt szereztek-e új barátot? Vagy inkább megerősítették a már létező kapcsolataik szálait?

- „Sok barátom vett részt, kapcsolatunk nyilván megerősödött. Egy tutajon való szoros együttélés folytán vagy nagyon megszeretsz valakit, vagy ki nem állhatod. Egy 6 x 6 méteres felületen az együttélés nem egyszerű. Igen, szereztem új barátot is, főleg azok közt, akikkel még tavaly megrendeztük a próbatutajozást.” (Sanyi).

- „Nemigen volt időm ahhoz, hogy kapcsolatokat mélyítsek, de rengeteg új cserkészbartót szereztem, vagyis olyan személyeket, akikkel bármikor s akárhol a világon nagyon szívesen szerveznék és dolgoznék újból! Főleg azokhoz kerültem közelebb, akikkel a vezetői tutajon voltunk együtt. Nem beszélgettem velük annyit, mint amennyit szerettem volna, de az az érzés, hogy egy húr pendülünk, ez bennem automatikusan felépített egy olyan viszonyt, amelyből kiindulva azt hiszem, jó lenne újból együtt dolgoznunk.” (Mátyás).

Enyhén fáradt kalózok: Demes Sanyi és Bonapartian Edi

- „Mindenképp megerősödik a barátság az ilyen nagy tervek előtt, alatt és után. Sanyihoz közeledhettem még jobban. Öröm volt látni sikerét, barátom sikere volt! Mátyás is közelebb került. Új barátokat nemigen szereztem, de új kedves ismerősöket igen! Érdekes emberekkel találkoztam, sokat tanultam komolyan magas lelkiüektől. A nálam idősebb generációhoz közeledhettem. Tapasztaltabb emberekhez. Nagyon érdekes volt azt látni, hogyan élték át ezt a vagány tapasztalatot olyanok, akik már régen nem cserkészkednek. Mert bennük a

1913-2013 Jubileumi tutajtúra...

cserkészet még mindig egy fontos tényező. Majd az idő elteltével eldőlt, kikkel lépek szorosabb barátságba.” (Edi).

Mátyás még hozzáfűz egy igen szép gondolatot: „Az, hogy több mindenkor barátom ott volt (Dudi, Palkó, Kati, Ines), enyhített a 'súlyon!'”

Sanyi is alátámasztja ezt a tényt: „Hozzájuk fordulhattam tanácsért.” /Ez a Vén Szamos nevű tutaj volt./ (*)

Azt is meg akartam tudni hármuktól, akadtak-e „turisták” is körülöttük, azaz mindennapi civilek - olyan emberek, akik se cserkészek, se néptáncosok/zenészek, akik teljesen más céllal s indíttatással jelennek meg a rendezvényeken.

- „Néptánc területen belül nagyon érdekes ez a kérdés. Erdélyben az ember találkozik helybeliekkel, magyarországi magyarokkal és külföldi magyarokkal. Én is ott voltam mint dél-amerikai magyar. Az elején az ember érzi, hogy idegen, de csak azért, mert úgy néznek rá azok, akik nem ismerik a lelkét. Én Erdélyben otthon érzem magam, ez az igazság, de azért valahányszor megyek oda, az elején turistának számítok, de csak addig, ameddig megismernek. Mondjuk, hogy el kell teljen egy pár nap, ameddig megbizonyíthatom, hogy olyan meggyőződött magyar vagyok,

Edi Válaszúton (Erdély, Mezőség, Kolozsvártól 26 km.-re): a híres Neti (Fodor Sándor) fiával

mint ők. Az idén nagyon sok külföldi volt ott. Én úgy érzem, hogy az a turista, aki idegen, aki sosem érti meg teljesen, miért van ott, ahol van... Ezért azt sem érheti meg, hogy mi mit kezdünk a hagyománnyal. Az a turista, aki bulizni ment oda, ahova én is: Válaszútra! Szépre váltott át a helyzet, amikor már engem nem turistaként kezeltek. Amikor rájöttek arra, hogy én tudom, miért vagyok ott náluk! Hogy tiszteltem, értem, szerettem azt, amit ők is, és bizonyos fokig ismerem is! Az első két nap alatt (hét napos volt a tábor) még szabadon ide-oda vándoroltam a csoportok közt, nagyokat mulatoztam a Visai asszonyokkal, meg a viseletes adatközlőkkel. Azonnal én barátkoztam meg velük, a többiek messziről nézték.

Válaszúton a „Harmadik” zenekarral

Aztán a környék fiataljai (Balánbányáról, Kolozsvárról) is amott ültek és népdaloztak, nagyon „külön-arrébb” voltak, saját fiatal zenekarukkal... Odasétáltam, gondoltam talán hozzájuk kapcsolódhatok. Azokhoz, akik teljesen odaválósíak. Magukhoz hívtak, és a végén nagy mulatság alakult! Húszan voltak. Szászcsávási (székely) muzsika szólalt fel. Felkértem egy lányt. Nagyon csodálkoztak és kérdeztek, hogy most én ezt honnan ismerem... Leginkább azt fogták fel nehezen, hogy én ennyire élvezem is! Ez volt tehát az a nagyon személyes pillanatom, amikor ennyire meghatódva közeledtek hozzám!

folyt. az 1. oldalról

Ez alkalomkor hegedülni mentem át Erdélybe, (Kodoba Flórin mezőségi híres Hegedűs oktatott), miközben előző utamon a tánc-továbbképzést kerestem csak. Megint egy asztalnál ültem a zenészekkel: még egy páratlan pillanatomat éltem át velük. Komolyan érdeklődtek Argentína iránt...” (Edi).

Akiknek adatik a nagy kaland, a hatalmas esemény, a rendkívüli élmény, mindezek befejezése után egy szinte gyászos „ürre” döbbenek rá. Az élmények iramosan a múlt lapjaihoz közelednek! Ismét az olivosi cserkészház az egyetlen állandó háttere a folytatásnak. Mit is lehetne tenni e laposság ellen?

- „Bennem szokott adódni egy ilyen úr-hangulat, az intenzíven átélt élményeim után. Erdélyben egész nap szólt a muzsika, táncoltam, hegedültem, egész nap magyar szót hallottam. Itt Buenosban teljesen más a környezet, az itteni magyar környezet. Ez az út számomra mesebeli volt! Nem én kellett rájárjak a dolgokra ahhoz, hogy megtörténjenek. Ott ez a természetes, nem kell erőltetni semmit. Én ott megkönnyebbülve éreztem magamat. Csupán élvezhettem mindazt, ami van. Ide visszatérve minden teljesen más. Felelősségterhes. Az ismeret lassan gyűlik bennem, mármint mindaz után, amit már láttam, és tudom, hogy tovább kell adnom. Néha az a kételyem, hogy vajon itt akad-e, aki át akarja venni. Aki sosem látott ilyet nehezen érti meg! Szerintem ezt az érzést nem lehet így átadni. Ezzel születni kell, és benned él. Hiába csapja valaki a lábát, ha ez nincs meg benne...” (Edi).

- „Demes András nagybátyám Olavariában református lelkész. Egyszer azt kérdeztük tőle, hogy mennyire figyelnek oda a hívek, míg prédikál. Azt válaszolta, hogy ha csak egy valakiben megmozdul egy érzés, akkor már érdekes.” (Sanyi).

Ünneplik a „vezért”: Éljen Sanyi!

- „Én nem éppen 'ürnek' nevezném ezt a normális utóreakciót. Inkább először nosztalgiának, aztán szomorúságnak. De mikor ez elmúlik, megmarad a remek emlék! 16 évesen vettem részt a Colorado folyó kajaktúrán, és ez az élmény örökre megmarad bennem. Nincs kizárva, hogy pontosan ez a tapasztalatom volt az első bennem elültetett magocska, amely sok évre rá az idej tiszai túra megszervezésére buzdított. A 181 résztvevőből biztosan csomó mindenkiben elültettünk magocskát! Ez talán a következő tíz év alatt

A tutajtúra argentinai résztvevői

Demes Sanyi: „Milyen jó, hogy itt lehetek!”

fog csak kitudódni. Amúgy meg vagyok győződve, hogy voltak köztük is „turista lelkületűek”, de engem az egyáltalán nem izgatott. Hiszen nem egy közülük kapott olyan élményt a túra alatt, ami megváltoztathatta véleményét, és talán úgy ment haza, hogy észrevette a cserkészélet szépségét.” (Mátyás).

- „Ezek a nagy cserkészmozdulások felébresztenek az emberekben sok mindent. Hasonlóképpen, kiscserkész koromban figyeltem Mátyás tutajról szóló beszámolóját egy kis fekete-fehér televízióban. Még most is emlékszem, mit éreztem: de jó lenne ilyenben részt vennem! Tisztán él bennem az a pillanat. Talán sok magról kell beszéljünk!” (Sanyi).

Annyi mindent kéne még átvizsgálnunk, de majd legközelebb. Addig is zárónak a következőt kértem hármuktól: meséljék el, melyik volt a legszebb táj, amit megtekinthettek.

- „A választói táborom utolsó napján, hajnalban, dombtetején, egy szilvafa ágán ültem és néztem, ahogy kel fel a nap!” (Edi).

- „A tutajtúra negyedik-ötödik napja lehetett. A 12 tutaj négyesével volt besorozva három táborúzra: két tűz fent a dombon és egy lent a parton... nem messze egymástól. A tüzek háromszöge közepén lefeküdtem a földre és a csillagokat néztem. Mindhárom táborúz népdalozását hallhattam egyszerre. Kimagasló hangulat volt!” (Sanyi).

A napi Jó Munka után a két főkolompos az esteledés hangulatában

- „Naplemente a Tiszán. A folyó felső szakaszán egymás mellé került három tutaj, és remek muzsikálásba kezdtek!” (Mátyás).

Záró gondolatok:

- „Nagyon örülök annak, hogy a tévések majd kellőképpen adják le a nagy nézőközönségnek a cserkészletünk szépségét. Szerényen és halkán: büszke, boldog és megelégedett vagyok!” (Mátyás).

- „En is! Atvészeltük a nehézségeket, eleget tehetünk a kihívásnak. Engem a média nem különösen érdekel, jelenlétük itt-ott megzavarta a tutajok bensőséges életét... de fel kell figyelni egy tényre: jelenleg a cserkészlet az egész világon pillanatnyi krízisben van. A tutajtúra által és a tévén keresztül megmutathattuk, mi az igazi szerepe a cserkészletnek! Hogy milyen a szelleme, mi a célja!” (Sanyi).

Előreláthatólag lesz egy kiadós beszámoló a tiszai tutajtúráról, amely után már nem is lesz szükséges a rideg adat. A képek és filmek majd bemutatnak mindent, még azt is, amit e szavak nem voltak képesek kifejezni. Edi és Kerekes Miki, aki nem lehetett jelen e beszélgetésünkön, még el kell mesélnie a HUFINak az első erdélyi zenetáboruk (Válaszút és Kalotaszentkirály) részleteit, és reméljük, az itteni zenészkollegáinak továbbadják a tanultakat!

Igen, manapság így marad fenn (többek közt) a szétszórt magyarság! Kapcsolat-utazás alapon. Még nem is olyan régen egy-egy levél, egy fax és főleg a könyvek és az alkalmi telefonhívások állt csak rendelkezésre, meg egy óriási adag fantázia!

Mert:

**Csak akkor születtek nagy dolgok
Ha bátrak voltak, akik mertek
S ha százszor tudtak bátrak lenni
Százszor bátrak és viharverték.**

(Ady Endre)

Jó munka volt ez is!
Mégpedig mennyire jó!

Zólyomi Kati cst.

(*) A következő számban még közöljük a tutajtúra beosztásainak névsorát: vezetőik, résztvevők és tutajok nevét, valamint a keretmeséről szóló anekdotákat.

miniHUFI

- Itt van **Bartha Zoltán**

Szamosújvárról. A 23 éves magyar-örmény néptáncos (Ördögtégye együttes, Kolozsvár) és mérnök, az itteni Campana Techint-telepen vesz részt egy továbbképzésen. Természetesen találkoztunk, táncoltunk - örvendtünk egymásnak!

◀ A legifjabb gourmet máris kóstolgat!

- Nyolc ZIK ösztöndíjas megy át a nyáron három hónapra Magyarországra!

- Fiatalka táncospár érkezett meg hozzánk Magyarországról: **Márton Attila** és **Bárdos Zsuzsanna** a Regös, Kolomp, Liliom és Oleander együttesekkel dolgoznak.

Zsuzsi íróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

Miről is írjak ebben a hónapban?

Ezen tanakodtam... mit osszak meg kedves olvasóimmal? Így hát elővettem füzetemet, amelyben jegyzetelni szoktam minden, a magyar nyelvvel kapcsolatosat. Mindent, ami felhívja a figyelmemet. Találtam benne érdekeset.

Ugye, a múlt hónapban írtam olyan kifejezésekről, hogy hébe-hóba, szanaszéjjel. Biztosan nektek is eszetekbe jutottak ilyen példák. Nekem is! Vajon ismered ezeket?

Ismerem őt, de csak szegről-végről. Ez mit jelent? Jól ismerem? Csak felületesen ismerem? Mit gondolsz? Egy épületnek vagy egy településnek a szegletei, végei a legkijebbek esnek, tehát az a legtávolibb külseje. Szóval akkor csak felületesen ismerem.

Az elmúlt napokban sok érdekes kifejezést hallottam, mert volt szerencsém Erdélyben járni. „Az a szárnyaszegett művész”, mondja valaki... Felfigyeltem erre a szóra. Mit jelent? Szárnyaszegett. Mit jelent az az ige, hogy szegni? Nekem a nagymamám szegte be a szoknyám szélét. Tehát visszahajtotta a szoknya szélét, és bevarrta. De mit jelent az, hogy **szárnyaszegett**? Szeg vagy tör. Kenyeret tör. Tör vagy vág. Törvényt szeg, tehát töri a törvényt, vagyis nem tartja be. Szárnyaszegett, letört szárnyú madár, nem tud repülni. Átvitt értelemben: aki lelkesedésben, buzgóságban letört személy. Csodásan fejezi ki. Ne legyünk szárnyaszegettek! A lelkesedést ne veszítsük el soha!

Ez a szó felébresztette bennem az ihletet. Hirtelen szavak jutottak eszembe, és szinte képeket láttam magam előtt. „Nézd, ott van az az **ágrólszakadt**”. Milyen ember lehet az ágrólszakadt? Ha leszakad egy ágról és leesik, hogy néz ki? Elhagyatott, toprongyos, szegény, nyomorult ember. Hát nem találó a szó?

No és akkor mi lehet egy **szemenszedett** hazugság? Ha minden egyes szemet egyenként szedem fel, mindegyiket külön-külön, akkor ez egy olyan hazugság, aminek minden egyes szava valótlán, az elsőtől az utolsóig. El tudod-e ezt ilyen gyönyörűen más nyelven mondani? Ilyen festményien? Micsoda óriási kincset őrzünk mi, akik magyarul beszélünk! A magyar nyelv leleményes, kreatív. Hogyan mondanád azt, amikor egy ötlet hirtelen jut eszedbe: milyen az az ötlet? Egy hirtelen ötlet. Nos? Gondolkozz! Mi jut eszedbe? Mit tudnál kitalálni? Egy erdélyi magyar azt mondta nekem, hogy ez egy **légből kapott** ötlet. Remek! Ez kell nekem! Sok légből kapott ötlet! Elbűvölnek ezek a kifejezések.

Aztán azt mondja nekem reggel Sári néni, akinél megszálltunk: „Felteszem a **kotyolót!**” Gondoltam magamban, vajon ez mi? Most mit fog csinálni? Mereven néztem - figyeltem, mi lesz? Hát a **kotyoló** nem más, mint egy kávéfőző, az olaszfajta, amelyben feljön a víz, és közben azt a hangot adja ki magából, hogy „koty-koty”. Megnyugodva örültem, hogy rájöttem, hogy mit jelent, és boldogan megittam a kotyolóban készült finom kávé.

Nekem személy szerint mindig bajt okoz a fürdőszoba. Bárhol vagyok, azt kérdezem, „**Elnézést, hol a fürdőszoba?**” Csodálkozva néznek rám, mintha marslakót látnának, aki egy étteremben tusolni szeretne. Én nem értem, hogy ebben mi a csodálkozni való, hiszen nekem a fürdőszoba más. Nekem a fürdőszoba minden egyébre hasznos helység, nem csak tusolásra. Persze aztán észbe kapok, hogy a megfelelő szó **mosdó**. De annál szebb Erdélyben, az **illemhely**, vagy az **árnyékszék**. Ilyet se hallottam még. Árnyékszék. Lehet ennél jobban kifejezni egy ilyen helyet?

Magyaralkón van egy gyönyörű református templom. Olyan, amelyet még képeken sem láttam. Mesebeli. Mennybeli. Az emberek ott olyan furfangosan beszéltek! Sajnálom, hogy nem volt nálam magnó. Kérdeztem egy férfitól: „Mondja, sokan járnak a templomba?” Erre a válasz: „Hát, nincsenek **bántóan sokan!**” **Bántóan sokan!** Tudunk más nyelven ilyet mondani? Aztán szó volt persze a románokról. „Milyenek tulajdonképpen a románok?” Erre a válasz: „Hát, **nem háborgatja őket a kultúra**”. Gondoltam magamban, érdekes megjegyzés.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Balassi Intézet pályázatot hirdet a kulturális és nyelvi azonosságtudat megőrzésének és erősítésének érdekében a **2014-es tanévre** ösztöndíjra, a Kárpát-medencén kívüli diaszpórában élő magyar származású személyek számára **MAGYAR NYELVI és MAGYARSÁGISMERETI KÉPZÉSRE**.

A magyar nyelvi és magyarságismereti állami ösztöndíj célja: a Kárpát-medencén kívüli diaszpórában élő magyar származású (**külföldi állampolgárságú**) fiatalok magyar nyelvtudásának és magyarságismeretének fejlesztése. A kétszemeszteres magyarországi tanulmányokra a Balassi Intézetben kerül sor.

A pályázat **18. életévét betöltött**, elsősorban egyetemista korú, **magyar származású** fiatalok számára kerül kiírásra. A pályázatnál elbírálásra kerül a társadalmi körökben folytatott közösségi munka, egyetemi ajánlás, valamint a magyar kultúrával, művészettel vagy más területtel kapcsolatos tevékenység.

A képzés időtartama **9 hónap (2014. február-június, 2014. szeptember-december)**.

- A képzés leírására, a pályázathoz csatolandó mellékletek és igazolásokra és a pályázót érintő költségekre vonatkozó részletek kikérhetők a szerkesztőségéből.

- Az ösztöndíj tartalma: Ingyenes képzés; 25.000 Ft/hó ösztöndíj; kollégiumi elhelyezés (2-3 ágyas szobákban); diákigazolvány (kedvezményekre jogosít)

- **FIGYELEM! Az ösztöndíj nem tartalmazza az egészségbiztosítás költségeit.** (A biztosítási lehetőségek kikérhetők)

- A pályázat beküldési (postai beérkezési) határideje: **2013. október 11.**

INFORMÁCIÓ:

Dr. Judit Kesserú Némethy (Teleki Pál Alapítvány)

1 Washington Square Vlg. Apt. 3L

New York, NY 10012, USA

E-mail: jn2@nyu.edu

www.balassi-intezet.hu www.kmcssz.org

HUFI hír

Hungária Egyesület – Sportpálya nyitása

Elérkezett az a várva várt pillanat: végetértek az átalakítások, és a Hungária tagok élvezhetik a felújított pályát!

Május 25-én, az argentin Nemzeti ünnep napján történt meg a hivatalos megnyitás, a Hungária Sportszakosztálya szervezésében. Ingyenes tenisztanítás volt gyermekkorúaknak, fiataloknak, majd rövid „bajnokságokon” is részt vehettek a jelenlévők.

A magyarországi nagykövet úr, dr. Varga Koritár Pál hivatalosan vágta el a díszszalagot, és Lomniczy Mátyás alelnökkel rövid, de izgalmas mérkőzésen győzött a szakosztály két tagja, Demes Sanyi és Andi felett.

Délután pedig a hagyományos *Házások vs. Legények* focimérkőzésen a *Legények* győztek, és ezzel egyenlő maradt az idei rekord - hiszen februárban a *Házások* voltak a győztesek!

A pálya használatára spanyol nyelven megtalálható az alapszabály az www.hungariasport.blogspot.com.ar honlapon. Alább magyarul közöljük:

- Tenisz használatra: legalább 1 főnek klubtagnak kell lennie.

- Foci használatra: legalább 4 főnek tagnak kell lennie.

- Nem tagok (mindig tagok kíséretében) \$10-ot per fő kell fizessenek a pálya használatára, amit borítékban hagyhatnak a titkárságon.

- Lámpa használata engedélyezett. A 15 perces órabér 10 pesoba kerül, és Omarnál fizethető.

- A pálya területén nem engedélyezett a cipők, biciklik, korcsolyák, ill. más olyan eszköz alkalmazása, amely megsértheti a szépen felújított felületet.

Kerekes Miki st.

Ezt is felírtam.

Visszatérve Sári nénihez. Nagyon szerettem beszélni, hála Istennek, mert nagyon élveztem őt hallgatni. Egyszer beszédte a ruhát, amit kitergettünk. „**Beszédtem a ruhát, hogy ne öszüljön meg a napon!**” Az én fejemben csak a haj öszül meg: az annyit jelent, hogy elveszti a színét... Tehát akkor a ruha is „megöszülhet”. Gyönyörű!

Pletykálni is szeret Sári néni: „**Mariska olyan sovány, hogy csak egy szál bele van!**” Úgy elkezdtem kacagni! Ilyen jól másképp hogyan lehetne elmagyarázni, hogy valaki nagyon sovány? Nem csodálatos az anyanyelvünk? Nem lehet nem szeretni! A magyar nyelvvel **önfeledten** lehet szórakozni! Ez kétségtelen!

Erdélyben minden kapura kiírnak egy mondatot. A vagy **A. Nem mindegy.** De nem ám! Figyeljete csak!

HÁZAD LEHET BÁRHOL DE HAZÁD CSAK ITT!

Ami az íróasztalon maradt:

Nagy élmény volt a Házsongárdi temetőt végigjárni. Elcsendesedni, elgondolkodni, sok, sok híres költővel találkozni. És megköszönni újra és újra szüleimnek és a Zrínyi Körnek, hogy ismerem őket, hogy szeretem őket, hogy megőriztem a magyar kultúrát.

Reményik Sándor sírjánál ezt olvastam: „**Egy lángot adok, ápdold, add tovább!**”

Köszönöm, hogy nekem továbbadták a lángot! Csak sikerüljön nekünk is továbbadni!

Fotó Galambos
A Házsongárdi temető - részlet

Fotó Galambos

HUNGÁRIA

MAGYAR EGYESÜLET

Pje. Juncal 4250 - (1636) Olivos
☎4799-8437 / Iroda ☎4711-0144

ELNÖK: ZOMBORY ISTVÁN estebanzombory@gmail.com

Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján.

Titkárság: Bernáth Erzsébet (Pintyő)

Keddőtől - péntekig 18 - 21 óra. Szombat 13 - 18 óra.
hungariabuenosaires@gmail.com

Tartozásának összegét mailen is megérdeklődheti.

Az Egyesületi tagdíjak bankátutalással befizethetők:
Banco de la Provincia de Buenos Aires, Suc. 5080 OLIVOS
Beneficiario: Hungaria CUIT: 30-61506567-2
CBU: 01400380 01508002240916
Cuenta Corriente N°: 022409/1

Kérjük tisztázza mailcímünkre, kinek a tagdíját fizeti, hány hónapra, és szíveskedjék elküldeni a befizetési szelvény másolatát. E-mailen küldjük a hivatalos nyugta másolatát. Az eredeti átvehető az irodaórakban.